

Nye reformer og flere målrettede ressourcer kræver imidlertid også vilje til omprioritering. Det er også regeringens politik, at de uddannelsespolitiske midler anvendes der, hvor de gør størst gavn. Regeringen har derfor de sidste 3 år målrettet sat øget fokus på de kompetencegivende uddannelser for at sikre, at så vel unge som voksne får det bedste grundlag for at få og bevare tilknytning til arbejdsmarkedet.

Alle undersøgelser peger således i samme retning. Det er i den enkeltes evne til at beherske de almene og erhvervsrettede formelle kompetencer, at nøglen til deltagelse i arbejdsmarkedet, i samfundet, i samfundslivet og i demokratiet, ja, selv i evnen til at bryde den negative sociale arv ligger gemt.

For regeringen står fokus på stærke sociale kompetencer ikke i modsætning til, men går derimod hånd i hånd med styrkelse af fagligheden i uddannelsessystemet.

En forudsætning for at sikre vækst og velfærd for den enkelte og for samfundet er derfor et uddannelsessystem gennemsyret af faglighed og høj kvalitet. Regeringen er samtidig yderst opmærksom på, at ikke alle børn, unge og voksne har de samme forudsætninger for at tilegne sig de formelle kompetencer, og at der er brug for gode uddannelsesstilbud, der passer til dem, der ikke umiddelbart er klar til at påbegynde og gennemføre de ordinære uddannelser.

Men udgangspunktet bør altid være at sikre flest muligt adgang til det ordinære uddannelsessystem, og at det er så fleksibelt og rummeligt som muligt. Bl.a. derfor har vi sikret langt større fleksibilitet både af erhvervsuddannelserne og i social- og sundhedsuddannelserne. Der til kommer, at de tilbud, der ligger ved siden af de kompetencegivende uddannelser, som en del af deres mål har at forberede den enkelte til beskæftigelse eller videre uddannelse.

Det er i dette lys, at regeringen helt bevidst har valgt at prioritere den kompetencegivende del af vores uddannelsessystem til fordel for den ikke formelt kompetencegivende del af vores uddannelsessystem. Vi har afviklet den fri ungdomsuddannelse, som primært blev brugt af de ressourcerstærke unge, endvidere er daghøjskolerne beskåret, og kommunernes mulighed for at yde tilskud til aftenskoleundervisningen er blevet reduceret. Dette og indførelsen af deltagerbetaling på voksen- og efteruddannelserne er baggrunden for, at vi står her i dag, og for, at der i forespørgslen stilles spørgsmål om, hvorvidt statsministerens udmeldinger om Danmark som

en uddannelsesmæssig frontløber harmonerer med den af regeringen førte politik. Det gør den, indlysende. Lad mig starte fra en ende af:

På det erhvervsrettede voksen- og efteruddannelsesområde har regeringen ud over at gennemføre en omfattende og tiltrængt reform af området ønsket at kvalificere efterspørgslen bl.a. ved anvendelse af deltagerbetaling. Tidligere havde virksomhederne og deltagerne ikke tilskyndelse til at tænke sig om, inden de anvendte et kursus.

Afprøvning af betalingsvilligheden gennemføres nu, samtidig med at der opretholdes et stort offentligt tilskud. Deltagerbetalingen udgør således fortsat under 10 pct. af de samlede tilskud til drift og godtgørelse til området. Samtidig har regeringen også her bevidst prioriteret og friholdt bl.a. social- og sundhedsuddannelser og PGU-merituddannelsen, individuel kompetenceafklaring samt kurser for ledige for deltagerbetaling.

Konsekvenserne af politikken er også klar. Inden for bl.a. de klassiske AMU-fag har aktiviteten været uændret fra 2001 til 2004. Virksomhederne synes altså villige til at betale for de beskæftigede. Og deltagerbetalingen afskærer ikke kortuddannede fra at få en uddannelse.

Deltagerbetaling på området blev i øvrigt introduceret allerede med den tidligere regering på arbejdsmarkedsuddannelserne. Og i min erindring, ja, da stemte et af de partier, der har anmeldt denne forespørgselsdebat, også for denne regerings udbredelse af deltagerbetaling og fjernelse af den daværende skatteskrue, som den tidligere regering havde indført.

I 2002 omlagde regeringen også deltagerbetalingen på den del af voksen- og efteruddannelsesstilbuddene, som udbydes på VUC, nemlig almen voksenuddannelse og hf-enkeltfag. Omlægningen var en del af regeringens samlede strategi om at udbrede efterspørgselsstyringen.

Kl. 15.00

Jeg mener, at vi nu samlet set har en fornuftig ramme for fastlæggelsen af deltagerbetalingen på VU-området, og at de skrækscenarier, oppositionen forudså for sektoren som følge af deltagerbetalingen, ikke vil blive en realitet.

Vi ved endnu ikke så meget om aktivitetsudviklingen på VUC-området, men de signaler, jeg har fået fra amter m.v., peger på, at aktiviteten vil vise sig at være nogenlunde uændret.

Baggrunden for de ændrede tilskudsregler for den folkeoplysende voksenundervisning, herunder ændringerne på folkeuniversitetsom-